

LXI.

Betænkning

over

Forslag til Lønningslov for forskellige af de i Lov om Rettens Pleje omhandlede Embeds- og Bestillingsmænd.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 6. April 1910).

Da Lønningerne for de kollegiale Retters Embeds- og Bestillingsmænd ere foreslaaede overensstemmende med Lønningerne for tilsvarende Embeds- og Bestillingsmænd i Centraladministrationen eller saadanne af disse, med hvilke de nærmest maa stilles i Klasse, kan Udvalget anbefale de herhenhørende Bestemmelser til uforandret Vedtagelse.

Hvad derimod angaar Lønningerne for Dommerne i disse Retter, forekommer det Udvalgets Flertal, at der ikke er taget fuldt tilstrækkeligt Hensyn til disse Embedsmænds Stilling og til Tidsforholdene. Det er da ogsaa i Bemærkningerne til Lovforslaget udtalt, at de foreslaaede Lønninger ere *de laveste*, som der bør være Spørgsmaal om at fastsætte. Med Rette fremhæves det samme Steds, at disse Stillinger normalt kun ville kunne opnaas af Mænd i noget fremskreden Alder — Byretsdommere 35 à 40 Aar, Landretsdommere 40 à 50 Aar, Højesteretsdommere 50 à 60 Aar. Lønningerne for Højesteretsdommere bleve fastsatte for mere end 53 Aar siden til 6,000 Kr., stigende til 8,000 Kr., og for Justitarius til 10,000 Kr. Lønningsloven for Overretterne og Kriminal- og Politiretten er snart 50 Aar gammel og fastsætter — naar det i 1870 indførte saakaldte Sædomskrivningstillæg medregnes — Lønnen til 3,632 Kr. for Dommerne, stigende til 5,232 Kr., og

for Justitiarierne til 6,432 Kr., stigende til 7,632 Kr. Sidstnævnte Løn tilkommer ogsaa Formanden i Sø- og Handelsretten. Disse Lønninger vare — som det ogsaa erkendes i Bemærkningerne — knappe allerede for den Tid, paa hvilken de bleve givne, og skønt der ved Løven om Rettens Pleje er givet Dommerne et Tillæg af 25 pCt. af Begyndelseslønnen, maa det siges, at der derved ikke er opnaaet mere end en midlertidig og ikke tidssvarende Forhøjelse. Der bør tages Hensyn dels til de gængse Forestillinger om den for Dommere passende Løvefod, dels til Nutidens Prisforhold i Sammenligning med disse Forhold for et halvt Aarhundrede siden, dels endelig til, hvilke Vilkaar Mænd med den for Dommerstillingen fornødne Evne og Uddannelse kunne vente at opnaa i andre for dem passende Stillinger. Ved at sætte Lønningerne for lavt vil det enten let komme til at skorte paa den fornødne Tilgang, eller det kan befrygtes, at Dommerstillingen udelukkende eller overvejende vil blive attraaet af dem, der have Formue, medens de dygtigste blandt de ikkeformuende fortrinsvis ville søge over i andre Stillinger. Dommernes Uafhængighed lider Skaar, naar de maa kæmpe med Gæld, hvad der let kan blive Tilfældet, naar Lønningerne sættes for knapt.

I Sammenligning med de fleste *Under-*